

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสร้างพัฒนาแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์ ภาคปกติ ในการเสนอผลการวิเคราะห์ ได้แยกกล่าวตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบวัด

ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพแบบวัด

ตอนที่ 3 การประเมินแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์และคู่มือ

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

r_{xy} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดกับคะแนนรวมการฝึกภาคปฏิบัติ

r_{xx} หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบวัดจากผู้ประเมิน 2 คน

IC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

แบบวัดที่ 1.1 หมายถึง แบบวัดการซักประวัติมารดาที่มาฝากครรภ์ครั้งแรก

แบบวัดที่ 1.2 หมายถึง แบบวัดการตรวจครรภ์

แบบวัดที่ 2.1 หมายถึง แบบวัดการรับใหม่และเตรียมผู้คลอด

แบบวัดที่ 2.2 หมายถึง แบบวัดการทำคลอด

แบบวัดที่ 3.1 หมายถึง แบบวัดการพยาบาลมารดาและทารกหลังคลอด

แบบวัดที่ 3.2 หมายถึง แบบตรวจสอบผลการให้คำแนะนำมารดาหลังคลอด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสูติศาสตร์

ก. รายละเอียดเกี่ยวกับแบบวัด

แบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสูติศาสตร์ ภาคปกติ ประกอบด้วย แบบวัดในการพยาบาล 3 ด้าน คือ

1. การพยาบาลมารดาในระยะตั้งครรภ์ มี 2 แบบวัด ได้แก่
 - 1.1 แบบวัดการซักประวัติมารดาที่มาฝากครรภ์ครั้งแรก
 - 1.2 แบบวัดการตรวจครรภ์
2. การพยาบาลมารดาในระยะคลอด มี 2 แบบวัด ได้แก่
 - 2.1 แบบวัดการรับใหม่และเตรียมผู้คลอด
 - 2.2 แบบวัดการทำคลอด
3. การพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอด มี 2 แบบวัด ได้แก่
 - 3.1 แบบวัดการพยาบาลมารดาและทารกหลังคลอด
 - 3.2 แบบตรวจสอบผลการให้คำแนะนำมารดาและทารกหลังคลอด

แบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสูติศาสตร์ ภาคปกติ นี้ได้แนวคิดสร้างมาจาก ความหมาย ลักษณะวิชา และประสบการณ์การปฏิบัติทางการพยาบาลสูติศาสตร์ ภาคปกติ เป็นแบบสังเกต ใช้มาตรประมาณค่า 4 ระดับ ในแบบวัดที่ 1.1, 1.2, 2.1, 2.2 และ 3.1 ส่วนแบบวัดที่ 3.2 ใช้มาตรประมาณค่า 3 ระดับ

ข. สถิติพื้นฐานของแบบวัด

แบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะตั้งครรภ์และในระยะหลังคลอด นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างผู้ถูกประเมินที่เป็นนักศึกษานพยาบาลจำนวน 30 คน ส่วนแบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะคลอด ใช้กลุ่มตัวอย่างผู้ถูกประเมิน 20 คน นำผลมาวิเคราะห์ได้ ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัด ตามตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์ภาคปฏิบัติทั้ง 6 แบบวัด

ค่าสถิติ	แบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์					
	แบบวัดการพยาบาล ในระยะตั้งครรภ์		แบบวัดการพยาบาล ในระยะคลอด		แบบวัดการพยาบาล ในระยะหลังคลอด	
	1.1	1.2	2.1	2.2	3.1	3.3
จำนวนข้อรายการ	8	15	10	17	13	10
คะแนนเต็ม	100	100	100	100	100	100
คะแนนมากที่สุด (Maximum)	88	91	78	80	86	86
คะแนนน้อยที่สุด (Minimum)	67	69	60	54	53	61
ค่าเฉลี่ย (Mean)	77.86	81.67	70.40	70.20	74.57	73.60
มัธยฐาน (Median)	77.50	82.50	71.50	70.50	73.50	73.50
ฐานนิยม (Mode)	77	83	73	73	72	72
พิสัย (Range)	21	22	18	26	33	25
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.79	6.69	4.72	5.72	7.36	5.05
ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย	7.48	8.19	6.70	8.15	9.87	6.87
ค่าความเบ้ (Skewness)	0.03	-0.09	-0.56	-0.63	0.58	0.12
ค่าความโด่งแบน (Kurtosis)	-0.03	-0.64	-0.21	.98	.55	.41

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดที่ 1.1 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 77.86 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุด คือ 88 และน้อยที่สุดคือ 67 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 77.50 คะแนนที่มีความถี่สูงสุดคือ 77 และจากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายพบว่า คะแนนมี

การกระจายมากเป็นอันดับ 4 ของทุกแบบวัด ค่าความเบ้เป็นบวกมีการแจกแจงแบบเบ้ขวา ค่าความโด่งเป็นลบแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งตี้ยิ่งกว่าโค้งปกติ (Platykurtic)

แบบวัดที่ 1.2 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 81.67 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุดคือ 91 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 69 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 82.50 คะแนนที่มีความถี่มากที่สุดคือ 83 คะแนน มีการกระจายมากเป็นอันดับ 2 ของทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย ค่าความโด่งเป็นลบแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งตี้ยิ่งกว่าโค้งปกติ (Platykurtic)

แบบวัดที่ 2.1 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 70.40 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุดคือ 78 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 60 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 71.50 คะแนนที่มีความถี่มากที่สุด คือ 73 คะแนน มีการกระจายน้อยกว่าทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย ค่าความโด่งเป็นลบแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งตี้ยิ่งกว่าโค้งปกติ (Platykurtic)

แบบวัดที่ 2.2 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 70.20 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุดคือ 80 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 54 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 70.50 คะแนนที่มีความถี่มากที่สุด คือ 73 คะแนน มีการกระจายเป็นอันดับ 3 ของทุกแบบวัด การแจกแจงแบบเบ้ซ้าย ค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ (Leptokurtic)

แบบวัดที่ 3.1 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 74.57 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุดคือ 86 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 53 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 73.50 คะแนนที่มีความถี่มากที่สุด คือ 72 คะแนน มีการกระจายมากกว่าทุกแบบวัด มีการแจกแจงแบบเบ้ขวา ค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ (Leptokurtic)

แบบวัดที่ 3.2 นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ย 73.60 จากคะแนนเต็ม 100 โดยได้คะแนนมากที่สุดคือ 86 และคะแนนน้อยที่สุดคือ 61 ค่ามัธยฐานของคะแนนคือ 73.50 คะแนนที่มีความถี่มากที่สุด คือ 72 คะแนน มีการแจกแจงแบบเบ้ขวา ค่าความโด่งเป็นบวกแสดงว่ารูปร่างของการแจกแจงเป็นโค้งสูงกว่าโค้งปกติ (Leptokurtic)

ตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบวัด

2.1 ความตรง (Validity) การหาความตรงของแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาล สหศาสตร์ ผู้วิจัยได้หาความตรง 2 ประเภท คือ ความตรงตามเนื้อหาและความตรงตามสภาพ

2.1.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ในการหาความตรงตามเนื้อหาของการสร้างแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลทางสหศาสตร์ ภาคปกติ นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหา การปฏิบัติทางการพยาบาลสหศาสตร์ และลักษณะวิชา วัตถุประสงค์ของ วิชาการพยาบาลสหศาสตร์ ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ แล้วนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบสร้างพฤติกรรมย่อยในแต่ละแบบวัดและสร้างเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งในแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาทางการพยาบาลสหศาสตร์จำนวน 9 ท่าน (ตามรายชื่อในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมย่อย กับองค์ประกอบและเนื้อหา และให้ผู้เชี่ยวชาญในการวัดและประเมินผลของกองงานวิทยาลัยพยาบาล ผู้เชี่ยวชาญในการสอนและนิเทศทางการพยาบาลสหศาสตร์ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนน โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมย่อย กับองค์ประกอบ และแบบประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละพฤติกรรม ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

ในการคัดเลือกข้อรายการพฤติกรรมของแบบวัด ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะพฤติกรรมและเกณฑ์การให้คะแนน ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 ขึ้นไป ปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละพฤติกรรมย่อย และเกณฑ์การให้คะแนนแสดงผลในภาคผนวก ข

2.1.2 ความตรงตามสภาพของแบบวัด ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้าง กับ คะแนนรวมการฝึกภาคปฏิบัติของอาจารย์ประจำแผนก และหัวหน้าแผนกซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน ของนักศึกษานพยาบาลโดยตรง และสามารถประเมินความสามารถในด้านการปฏิบัติตามสภาพที่เป็นจริงของนักศึกษา ซึ่งค่าความตรงตามสภาพในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และการทดลองใช้ครั้งที่ 3 แสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความตรงตามสภาพในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และการทดลองใช้ครั้งที่ 3

แบบวัด	การทดลองใช้ครั้งที่ 2		การทดลองใช้ครั้งที่ 3	
	n	r_{xy}	n	r_{xy}
แบบวัดที่ 1.1	8	0.64	30	0.70
แบบวัดที่ 1.2	8	0.71	30	0.71
แบบวัดที่ 2.1	8	0.67	20	0.68
แบบวัดที่ 2.2	8	0.69	20	0.75
แบบวัดที่ 3.1	8	0.74	30	0.72
แบบวัดที่ 3.2	8	0.52	30	0.60

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 แบบวัดทุกฉบับมีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากแบบวัด กับคะแนนรวมการฝึกภาคปฏิบัติที่ได้จากการประเมินของอาจารย์ประจำแผนกและหัวหน้าแผนก มีค่าระหว่าง 0.52 ถึง 0.74 ส่วนในการทดลองใช้ครั้งที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.60 ถึง 0.75 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทดลองใช้ครั้งที่ 3 แบบวัดส่วนใหญ่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้น หลังจากมีการปรับปรุงแก้ไขจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2

2.2 ความเที่ยงจากผู้ประเมิน 2 คน โดยผู้วิจัยหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากผู้ประเมิน 2 คน คือ ผู้วิจัยและอาจารย์นิเทศ ซึ่งผลแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าความเที่ยงจากผู้ประเมิน 2 คน ในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3

แบบวัด	การทดลองใช้ครั้งที่ 2		การทดลองใช้ครั้งที่ 3	
	n	r_{cc}	n	r_{cc}
แบบวัดที่ 1.1	8	0.71	30	0.77
แบบวัดที่ 1.2	8	0.89	30	0.91
แบบวัดที่ 2.1	8	0.45	20	0.74
แบบวัดที่ 2.2	8	0.73	20	0.91
แบบวัดที่ 3.1	8	0.83	30	0.95
แบบวัดที่ 3.2	8	0.71	30	0.78

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าในการทดลองใช้ครั้งที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากผู้ประเมิน 2 คน มีค่าระหว่าง 0.45 ถึง 0.89 ส่วนในการทดลองใช้ครั้งที่ 3 ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง 0.74 ถึง 0.95 ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทดลองใช้ครั้งที่ 3 แบบวัดทุกฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพิ่มขึ้นมากกว่าการทดลองใช้ครั้งที่ 2 เนื่องจากมีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง วิธีการสังเกต และการใช้แบบวัดระหว่างผู้ประเมิน 2 คน หลังจากการทดลองใช้ครั้งที่ 2

ตารางที่ 6 ผลสรุปเปรียบเทียบคุณภาพของแบบวัดทั้ง 6 แบบวัด

แบบวัด	ความตรงตามเนื้อหา	ความตรงตามสภาพ	ความเที่ยงจากผู้ประเมิน 2 คน
	IC	r_{xy}	r_{xx}
แบบวัดที่ 1.1	0.64 - 1	0.70	0.77
แบบวัดที่ 1.2	0.64 - 1	0.71	0.91
แบบวัดที่ 2.1	0.64 - 1	0.68	0.74
แบบวัดที่ 2.2	0.55 - 1	0.75	0.91
แบบวัดที่ 3.1	0.82 - 1	0.72	0.95
แบบวัดที่ 3.2	0.64 - 1	0.60	0.78

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดทุกแบบวัดมีความตรงตามเนื้อหาโดยทุกข้อรายการมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 และทุกแบบวัดมีความตรงตามสภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงสูง โดยพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากแบบวัด กับคะแนนรวมการฝึกภาคปฏิบัติของการประเมินตามเกณฑ์จากหัวหน้าแผนกและอาจารย์ประจำแผนก มีค่าระหว่าง 0.60 ถึง 0.75 โดยแบบวัดที่มีค่าความตรงตามสภาพสูงสุด คือ แบบวัดที่ 2.2 รองลงมา คือ แบบวัดที่ 3.1, 1.2, 1.1, 2.1 และ 3.2 ตามลำดับ

และแบบวัดทุกแบบวัด มีความเที่ยงจากผู้ประเมิน 2 คน อยู่ในเกณฑ์สูงถึงสูงมาก โดยดูจากค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างคะแนนจากผู้ประเมิน 2 คน มีค่าระหว่าง 0.74 ถึง 0.95 โดยแบบวัดที่มีค่าความเที่ยงสูงสุด คือ แบบวัดที่ 3.1 รองลงมาคือแบบวัดที่ 1.2, 2.2, 3.2, 1.1 และ 2.1 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การประเมินแบบวัด และคู่มือการใช้แบบวัด

ในการประเมินแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์ ภาคปกติ และคู่มือการใช้แบบวัด จากผู้ประเมินของวิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 31 คน โดยมีผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงด้านละ 5 คน รวมจำนวน 15 คน ส่วนผู้ประเมินที่ไม่สามารถนำแบบวัดไปทดลองใช้จริงได้เนื่องจากไม่มีนักศึกษาฝึกปฏิบัติ ให้แสดงความคิดเห็นต่อแบบวัดทุกด้าน ในกรณีถ้าต้องนำแบบวัดไปใช้ จำนวน 16 คน ที่มีความชำนาญในการนิเทศการปฏิบัติงานทางการพยาบาลสู่ศาสตร์ทุกด้านของนักศึกษา

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องรูปแบบของแบบวัดสะดวกต่อการนำไปใช้ ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนน รายการพฤติกรรมตรงตามสถานการณ์ที่เป็นจริงและสะดวกต่อการประเมิน คู่มือการใช้แบบวัดมีคำชี้แจงชัดเจนเข้าใจง่ายและทำให้การประเมินง่ายขึ้น โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ 5 (มากที่สุด) 4 (มาก) 3 (ปานกลาง) 2 (น้อย) 1 (น้อยที่สุด) ให้ผู้ประเมินทั้ง 31 คน แสดงความคิดเห็นในแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแบบวัดจากผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงด้านละ 5 คน (\bar{x}_{11}) และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงจำนวน 16 คน (\bar{x}_{12})

ความคิดเห็น ต่อแบบวัด	การพยาบาลมารดา ในระยะตั้งครรภ์		การพยาบาลมารดา ในระยะคลอด		การพยาบาลมารดา ในระยะหลังคลอด	
	\bar{x}_{11}	\bar{x}_{12}	\bar{x}_{21}	\bar{x}_{22}	\bar{x}_{31}	\bar{x}_{32}
	n=5	n=16	n=5	n=16	n=5	n=16

1. รูปแบบของแบบวัดเหมาะสม

สมสะดวกต่อการนำไปใช้ 3.00 3.25 3.50 3.79 3.50 3.53

2. เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละ

แบบวัดชัดเจนง่ายต่อการตัดสินใจ 4.50 4.16 3.25 4.00 4.25 3.79

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ความคิดเห็น ต่อแบบวัด	การพยาบาลมารดา ในระยะตั้งครรภ์		การพยาบาลมารดา ในระยะคลอด		การพยาบาลมารดา ในระยะหลังคลอด	
	\bar{x}_{11}	\bar{x}_{12}	\bar{x}_{21}	\bar{x}_{22}	\bar{x}_{31}	\bar{x}_{32}
	n=5	n=16	n=5	n=16	n=5	n=16
3. รายการพฤติกรรมในแต่ละ แบบวัดตรงตามสถานการณ์	3.50	3.95	4.00	4.16	3.50	4.21
4. รายการพฤติกรรมสะดวกต่อ การประเมิน	4.00	3.53	4.25	4.16	4.10	3.95
5. ภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.50	4.53	4.50	4.21	4.50	4.74

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะตั้งครรภ์ ผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแบบวัดมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 4.50 ส่วนผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 3.25 - 4.53

แบบวัดการพยาบาลในระยะคลอดผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 3.80 ถึง 4.50 และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 3.79 ถึง 4.21

แบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอด ผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 3.50 ถึง 4.50 และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 3.53 ถึง 4.74

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อแบบวัดการปฏิบัติทางการพยาบาลสู่ศาสตร์แต่ละด้านและรวมทั้ง 3 ด้าน

ความคิดเห็น ต่อแบบวัด	การพยาบาล มารดาในระยะ ตั้งครรภ์ (\bar{x}_1)	การพยาบาล มารดาในระยะ คลอด (\bar{x}_2)	การพยาบาล มารดาในระยะ หลังคลอด (\bar{x}_3)	การพยาบาล ทุกด้าน (\bar{x})
1. รูปแบบของแบบวัดเหมาะสมสะดวกต่อการนำไปใช้	3.13	3.65	3.52	3.43
2. เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละแบบวัดชัดเจนง่ายต่อการตัดสินใจ	4.33	3.63	4.02	3.99
3. รายการพฤติกรรมในแต่ละแบบวัดตรงตามสถานการณ์	3.75	4.08	3.86	3.90
4. รายการพฤติกรรมสะดวกต่อการประเมิน	3.77	4.21	4.05	4.01
5. ภาษาที่ใช้ในแต่ละแบบวัดชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.52	4.34	4.62	4.49

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าแบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะตั้งครรภ์มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด คือ 3.13 - 4.52 โดยมีความคิดเห็นในเรื่องภาษาที่ใช้ชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ และความคิดเห็นเรื่องรูปแบบของแบบวัดสะดวกต่อการใช้มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ

แบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะคลอดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ 3.63 - 4.34 โดยมีความคิดเห็นในเรื่องภาษาที่ใช้ชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ และความคิดเห็นเรื่องเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละแบบวัดชัดเจนง่ายต่อการตัดสินใจมีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ

แบบวัดการพยาบาลมารดาในระยะหลังคลอดมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ 3.52 - 4.62 โดยมีความคิดเห็นในเรื่องภาษาที่ใช้ชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ และความคิดเห็นเรื่องรูปแบบของแบบวัดสะดวกต่อการใช้มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าแบบวัดอื่นๆ

ค่าเฉลี่ยรวมของแบบวัดการพยาบาลมารดาทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก คือ 3.43 - 4.49 โดยมีความคิดเห็นในเรื่องภาษาที่ใช้ชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ และความคิดเห็นเรื่องรูปแบบของแบบวัดสะดวกต่อการใช้มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าความคิดเห็นเรื่องอื่นๆ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้แบบวัดจากผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง (\bar{x}_1) และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริง (\bar{x}_2) และค่าเฉลี่ยรวม (\bar{x})

ความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้แบบวัด	\bar{x}_1	\bar{x}_2	\bar{x}
1. คำชี้แจงในคู่มือการใช้แบบวัดชัดเจนนำไปปฏิบัติง่าย	4.50	4.53	4.52
2. วิธีการคิดคะแนนในคู่มือง่ายชัดเจน	4.25	4.16	4.21
3. คู่มือการใช้แบบวัดทำให้การประเมินง่ายและสะดวก	4.50	4.74	4.62

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าความคิดเห็นต่อคู่มือการใช้แบบวัดจากผู้ประเมินที่นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 4.25 ถึง 4.50 และผู้ประเมินที่ไม่ได้นำแบบวัดไปทดลองใช้จริงมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 4.16 ถึง 4.74 ส่วนค่าเฉลี่ยรวมของความคิดเห็นอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด คือ 4.21- 4.62 โดยมีความคิดเห็นในเรื่องคู่มือการใช้แบบวัดทำให้การประเมินง่ายและสะดวกมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และความคิดเห็นเรื่องคำชี้แจงในคู่มือชัดเจน, การคิดคะแนนในคู่มือ มีค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ